

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1956 r.

w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają sędziowie, asesorzy i aplikanci sądów powszechnych, sędziowie sądów ubezpieczeń społecznych oraz członkowie Biura Orzecznictwa w Sądzie Najwyższym.

§ 2. Ustala się następujące tabele stanowisk i zasadniczego uposażenia miesięcznego dla pracowników wymienionych w § 1:

a) sądy powszechne:

Sąd Najwyższy

prezes izby	3.800 zł
dyrektor Biura Orzecznictwa	3.500 zł
sędzia	3.500 zł
członek Biura Orzecznictwa	2.400 zł

sąd wojewódzki

prezes	3.000 zł
wiceprezes	2.400 zł
sędzia	2.200 zł

sąd powiatowy

prezes	2.100 zł
wiceprezes	1.700 zł
sędzia	1.600 zł

wszystkie sądy

asesor	1.050 zł
aplikant	820 zł

b) sądy ubezpieczeń społecznych:

Trybunał Ubezpieczeń
Społecznych:

prezes	3.400 zł
wiceprezes	2.800 zł
sędzia	2.600 zł

okręgowy sąd ubezpieczeń
społecznych

prezes	2.400 zł
wiceprezes	2.100 zł
sędzia	1.900 zł

§ 3. Dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się za pełnienie niżej określonych funkcji następujące dodatki funkcyjne:

a) sądy powszechne:

Sąd Najwyższy

prezes izby	600 zł
dyrektor Biura Orzecznictwa	450 zł
sędzia-kierownik sekcji	450 zł

sąd wojewódzki

prezes	600 zł
wiceprezes	400 zł
sędzia-przewodniczący wydziału	400 zł
sędzia-wizytator	400 zł

sąd powiatowy

prezes	250 — 400 zł
wiceprezes	150 — 250 zł

sędzia-przewodniczący wydziału zamiejscowego, sędzia-przewodniczący wydziału (sądu) dla nieletnich 150 -- 250 zł
sędzia-przewodniczący innego wydziału sądowego 150 zł

b) sądy ubezpieczeń społecznych:

Trybunał Ubezpieczeń Społecznych
prezes 600 zł
wiceprezes 400 zł
okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych
prezes 400 zł
wiceprezes 250 zł
przewodniczący wydziału 250 zł

§ 4. 1. Ustala się dodatek sądowy do miesięcznego uposażenia zasadniczego:

- a) w sądach powszechnych:
dla sędziów orzekających w Sądzie Najwyższym 200 zł
dla sędziów (asesorów) orzekających w sądzie wojewódzkim 200 zł
dla sędziów (asesorów) orzekających w sądzie powiatowym 100 zł
- b) w sądach ubezpieczeń społecznych:
dla sędziów orzekających w Trybunale Ubezpieczeń Społecznych 200 zł
dla sędziów orzekających w okręgowych sądach ubezpieczeń społecznych 100 zł

2. Dodatek sądowy przysługuje sędziemu przydzielonemu zgodnie z podziałem czynności:

- a) w Sądzie Najwyższym — do jednej z izb,
b) w pozostałych sądach — do jednego z wydziałów sądowych.

3. Dodatek sądowy przysługuje również asesorowi, któremu powierzono pełnienie czynności sędziowskich, jeżeli odpowiada nadto warunkom wymienionym w pkt 2 lit. b.

§ 5. W razie zbiegu tytułów do dodatku funkcyjnego i dodatku sądowego pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek, przy czym uprawniony ma prawo wyboru.

§ 6. Dodatek wymieniony w § 3 bądź 4 nie przysługuje pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

§ 7. Pracownikom wymienionym w § 1, którym powierzono pełnienie obowiązków bądź których delegowano na stanowisko uprawniające do dodatku przewidzianego w § 3 bądź 4, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków bądź delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 8. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 przyznaje się, niezależnie od dodatków wymienionych w § 3 bądź 4, do zasadniczego uposażenia miesięcznego dodatek za wysługę lat, nie podlegający podatkom od wynagrodzeń:

- a) w Sądzie Najwyższym i w Trybunale Ubezpieczeń Społecznych — w wysokości 150 zł za każde pięcioletnie służby,

b) w sądzie wojewódzkim i w okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych — w wysokości 150 zł za każde czteroletnie służby,

c) w sądzie powiatowym — w wysokości 150 zł za każde trzylecie służby.

2. Dodatek za wysługę lat (ust. 1) nie może przekroczyć kwoty 600 zł miesięcznie.

3. Do wysługi lat zalicza się czas pracy na stanowiskach wymienionych w § 2 (z wyjątkiem asesora i aplikanta) w danej instancji sądowej po wyzwoleniu (1944/1945 r.), przy czym, do wysługi lat w sądzie powiatowym zalicza się również czas pracy w b. sądzie grodzkim bądź okręgowym, w sądzie wojewódzkim natomiast — czas pracy w b. sądzie okręgowym bądź apelacyjnym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Sprawiedliwości może zaliczyć do wysługi lat czas pracy w wyższej instancji sądowej bądź w Ministerstwie Sprawiedliwości.

4. Dodatek za wysługę lat wypłaca się od dnia 1 miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym upłynęły terminy przewidziane w ust. 1. Wypłaty dokonuje się miesięcznie, z góry, łącznie z uposażeniem zasadniczym.

5. Dodatek za wysługę lat wygasa z końcem miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego miesiąc, za który przyznano pracownikowi uposażenie w wyższej instancji. W przypadku jednak, gdyby uposażenie przyznane na stanowisku sędziowskim w wyższej instancji (zasadnicze łącznie z dodatkami) było niższe od uposażenia zasadniczego łącznie z dodatkami za wysługę lat pobieranego ostatnio w niższej instancji, pracownik do czasu nabycia uprawnień do uposażenia wyższego zachowuje prawo do odpowiedniej części dodatku za wysługę lat, wyrównującej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem przyznanym a ostatnio pobieranym w niższej instancji uposażeniem zasadniczym łącznie z całym dodatkiem za wysługę lat.

§ 9. Minister Sprawiedliwości może w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów utworzyć czasowe stanowisko służbowe nie przewidziane w §§ 2 i 3 i określić wysokość zasadniczego uposażenia miesięcznego, jak również wysokość dodatku przywiązanego do tego stanowiska.

§ 10. Pracownikom objętym niniejszym rozporządzeniem przyznaje się dodatek 50% do diet przewidzianych w przepisach o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 11. Pracownicy objęci rozporządzeniem (§ 1) zachowują prawo do uposażenia ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 38, poz. 166) oraz wszelkie inne przepisy w zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r. z wyjątkiem § 8, którego moc obowiązującą ustala się od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz